

[Udenrigsministeren.]

til Deltagelse i de Forhandlinger, der for 14 Dage siden begyndte i London om forskellige vesttyske Spørgsmaal, det Møde mellem England, Amerika og Frankrig, hvortil Benelux-Landene søgte og fik Adgang. Det ærede Medlem nævnte, at det kunde være naturligt ogsaa for Danmark som Nabostat til Tyskland og med store økonomiske Interesser knyttet til Vesttyskland at søge Adgang til at deltage i disse Drøftelser. Jeg synes, det er naturligt og rimeligt at rejse et saadant Spørgsmaal. Vi har i Udenrigsministeriet over for os selv rejst det for nogen Tid siden og foretaget en meget grundig Undersøgelse af de økonomiske Spørgsmaal og Interesser, der for vort Vedkommende kunde tænkes at blive berørt af Drøftelserne. Vi er kommet til det Resultat, at det ikke vil være paakrævet for Danmark af den Grund at søge Adgang til Drøftelserne i London. Man maa ikke overse, at disse Drøftelser mellem de vesttyske Magter i overvejende Grad angaar Spørgsmaal, der er fælles for de tre vestlige Zoner; de handler ogsaa om andre Spørgsmaal, der er knyttet dertil, men de angaar næppe økonomiske Problemer, der direkte kunde berøre danske Interesser.

Ud fra en mere politisk Overvejelse kom vi til det samme Resultat, nemlig at hvis der ikke var meget stærke Grunde, som opfordrede os til at søge Deltagelse i Drøftelserne, vil det ikke være naturligt for den danske Regering at søge at komme med i disse Forhandlinger mellem tre af Besættelsesmagterne i Tyskland, Forhandlinger, som man husker den fjerde Besættelsesmagt har rettet den voldsomste Indsigelse og Protest imod, og hvis mulige Resultater den paa Forhaand har frakendt Gyldighed.

Imidlertid er der jo et særligt Spørgsmaal, som kunde gøre det naturligt for Danmark alligevel at søge Adgang, og dette særlige Spørgsmaal er, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nævnte, de sydslesvigske Ønsker. Vi støttede, som jeg omtalte, først det sydslesvigske Ønske om Rejsetilladelse for deres Repræsentanter, for at de selv kunde forebringe deres Henvendelse i London, og denne Anmodning blev ikke imødekommet. Men derefter har vi gennem Ambassadøren, som jeg nævnte i Formiddags, overrakt Sydslesvigernes Henvendelse til Konferencens engelske Formand, som har gjort sin amerikanske og franske Kollega bekendt med Henvendelsen. Vi har ikke i Udenrigsministeriet gjort os Illusioner om, at denne slesvigske Henvendelse vilde blive taget op til reel Drøftelse i London ved

denne Lejlighed. Vi har fra bedste Kilde forstaaet, at Problemer vedrørende Sydslesvig, der jo ligger helt inden for den britiske Zone, ikke hørte til de Spørgsmaal, som ved denne Lejlighed vil blive behandlet af alle tre Vestmagter. Yderligere har vor Ambassadør i London i Forgaars faaet en Note, hvori den britiske Udenrigsminister har gjort det klart, at der ikke er nogen Mulighed for, at Sydslesvigernes Andragende kan blive drøftet paa Mødet i London, eftersom det er et Anliggende, der ligger uden for Dagsordenens Rammer.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft rejste det Spørgsmaal, om det var helt tilstrækkeligt med de Møder, der finder Sted mellem nordiske Ministre, mellem Medlemmer af de nordiske Landes Regeringer og Embedsmænd, og om man ikke burde sigte paa at arrangere Møder med Deltagelse af Repræsentanter for Rigsdagene i de nordiske Lande. Det er for mig svært, om ikke umuligt, paa Forhaand at vide, hvorledes et saadant Spørgsmaal vil kunne blive besvaret, idet det jo ikke afhænger af os alene. Jeg vil for mit Vedkommende, saa vidt det staar til mig, meget gerne medvirke til at undersøge Muligheden for Gennemførelsen af den Tanke, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte.

Dernæst nævnte det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at han gik ud fra, at en enkelt Passus af min Tale i Formiddags var fremsat paa Regeringens Vegne. Jeg vil gerne i den Anledning bekræfte, at jeg i Formiddags talte paa Regeringens Vegne. Men da det ærede Medlem nu citerede nogle enkelte Ord af de Udtalelser, som jeg endte min Fremstilling med, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne anføre de sidste Sætninger i Sammenhæng:

„I denne Tid med stærke internationale Brydninger tror vi at gavne Danmark og tjene Fredens Sag ved inden for vor Evne og Mulighed at udbygge vort Værn. Skulde Danmark mod al Ret og paa Trods af alle Pagter og Traktater blive angrebet, da vil vi af al vor Kraft forsvare det højeste Gode, vi har: Danmarks Selvstændighed, vor Frihed og vort Demokrati.“

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det ærede Medlem kom ind paa de Udtalelser, jeg havde fremsat om Grønland og de dansk-amerikanske Forhandlinger om Grønlandsoverenskomstens Afvikling, og fremsatte i den Sammenhæng en Udtalelse om, at De Forenede Nationer aldeles ikke tænker paa at holde